

[Wilhelm.]

indfører statslånene, som vi mener er en fordel, dels fordi de bærer en lavere rente, evt. ingen rente, i studietiden, dels og principielt fordi de er at foretrække fremfor statssubsidier til pengeinstitutterne.

Der er andre ting i det, som vi også har sympati for: pristalsreguleringen og reguleringen med relevantallet finder vi er en nødvendig ting.

Det er oplagt, at ungdomsydelsen i praksis, uanset hvad man sagde ved indførelsen, har betydet en kraftig forringelse af støttemulighederne, og kombineret med bortfaldet af EFG-lønnen for nylig er det et eksempel på, at man systematisk prøver at skubbe forpligtelsen til at uddanne børnene højt, højt op i aldersgrupperne længere og længere over på forældrene, med den sociale skævhed, det naturligvis medfører.

Men det egentlig afslørende ved dette forslag er jo, at det, for så vidt angår de ting, jeg hidtil har omtalt, praktisk taget er den gamle ordning, og det betyder selvfølgelig også for vores vedkommende, at den ikke er tilfredsstillende, ikke på nogen måde. Det var skævt, og det var utilstrækkeligt allerede dengang, men det er fantastisk afslørende at se, hvordan et flertal nu klart demonstrerer de forringelser, der er foregået, ved at tage afstand fra noget, der i virkeligheden er skrevet af efter den ordning, der gjaldt indtil for ret nylig.

Løfteparagraffen, altså § 13, der stiler mod en udbygning af det hele til — og det kan vi da godt sige lige ud — en regulær uddannelsesløn, har vi naturligvis sympati for. Det er også klart, at det kun bliver en markering, sådan som dette ting er sammensat, og som styrkeforholdet i øvrigt er i øjeblikket, men jeg synes, det i den forbindelse var interessante spørgsmål, venstres ordfører rettede til ministeren og til regeringen med hensyn til, hvordan de stillede sig til det her. Det er jo rigtigt med den udmaling, der kom fra venstres ordfører om, at det drejer sig jo om milliarder af kroner, at det er aldeles urealistisk og uansvarligt, og det ville vælte alle nationaløkonomiske betragtninger, finanslovgrundlaget, og jeg ved ikke hvad. Det er rigtigt, at det drejer sig om milliarder af kroner, og det er klart, at det er aldeles urealistisk. Nu er det jo ikke tanken at lave det fra det ene

år til det andet, men hvis man fik lavet en regulær uddannelsesløn, ville merudgiften jo være næsten lige så stor som det beløb, sortebrødrene på mindre end 14 dage for et par måneder siden var i stand til at aftale mellem sig skulle sendes ud til arbejdsgiverne som kompensation for en dyrtidsportion. Det er ikke tanken i forslaget, at det skulle komme fra det ene år til det andet, men hvis det fik lov at udvikle sig i denne aldeles uansvarlige retning, ville det betyde en merudgift, der var næsten lige så stor som de 1.350 mill. kr., man peb ind på en post i finansloven ved tredjebehandlingen.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Freddy Madsen*) (DKP):

Det er rimeligt at rejse spørgsmålet om, hvorfor vi igen fremsætter forslag til forbedring af uddannelsesstøtten, når vi ved, at der så sent som sidste år skete en forringelse, og jeg skal gerne søge at give en forklaring på det.

For det første kan det allerede nu konstateres, at indførelsen af ungdomsydelsen er behæftet med alle de svagheder, som vi dengang gjorde opmærksom på. Den er utilstrækkelig, og den administreres højst forskelligt, sådan som det allerede er sagt i diskussionen ude omkring i kommunerne, og det giver mange uretfærdigheder.

For det andet er man nu i fuld gang med at gennemføre en egentlig adgangsbegrænsning ved en række uddannelser, der hidtil var åbne. I sammenhæng med det arbejder man på en såkaldt effektivisering af studieforløbet, og i den forbindelse har undervisningsministeren erkendt, at en udbygning af støtteordningerne var nødvendig, hvis de studerende skulle have mulighed for at honorere de krav, der på den måde stilles. Ja, selv fremskridtspartiet, der ønsker uddannelserne barberet ned til et minimum, lover rundt omkring på møderne, at de, de til sin tid vil slippe igennem nåleøjet, til gengæld skal have en egentlig studieløn. Vi har en begrundet mistanke om, at den side af sagen forbliver ved pæne ord, mens nedskæringerne bliver ført igennem, og det har vi jo også set nye beviser på omkring EFG-uddannelserne.

Vi finder det rimeligt, at partierne med regelmæssige mellemrum konfronteres med dette vigtige problem, og vi kan jo også se